

[Indenrigsministeren.]

Gaar, som den paagældende Ejer ikke har nogen moralsk Berettigelse til.

Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, der talte i Dag, sige, at det er jo rigtigt, at skal man definere Luksusbyggeri, kan der være Vanskelighed forbundet med at sige, hvor Grænsen er, men jeg skulde dog ikke tro, der kunde være saa stor Uoverensstemmelse om, hvad der er den nogenlunde nødvendige og rimelige Bolig for en Familie her i Landet, og der maatte Grænsen jo være.

Det ærede Medlem bebrejder mig stadig, at jeg havde været med til i dette Forslag at foreslaa en ny Form for personlig Beskatning ved Bestemmelserne her i Lovforslaget angaaende Amtsbeskatningen. Jeg synes ikke, det ærede Medlems Bebrejdelser kan være saa forfærdelig betydningsfulde, naar han dog maa erkende, at selv om det er en ny Form, er det en bedre Form end den, der findes i den nuværende Lov.

Det ærede Medlem Hr. Duborg var inde paa, at det var Fantasterier at drøfte her, hvorledes 600—700 Mill. Kr. om Aaret skulde opkræves paa de ikke-arbejds-kabte Værdier. Saa vidt mig bekendt er det ærede Medlem den eneste Taler under disse Forhandlinger, der har indladt sig paa disse Fantasterier. Det drejer Forslaget sig ikke om, og ingen har udtalt noget derom. Det, dette Forslag drejer sig om, er en rationel Omlægning af den nuværende Ejendomsbeskatning.

Jeg tror ellers ikke, der var noget i det ærede Medlems Tale, der er nogen Grund til at imødegaa. Ja, der var dette, at det ærede Medlem sagde, at jeg skulde passe paa, at det radikale Venstres Vælgere ikke gik over til Retsstatspartiet, naar jeg fulgte en saa grundskyldsvenlig Linie. Jeg kan nu ikke andet end synes, at det maa være Udtryk for en mærkelig Logik, at naar det radikale Venstre følger en grundskyldsvenlig Linie, skulde det føre til, at Grundskyldsvennerne skulde gaa over til Retsstatspartiet; det maa der dog vist gives en nærmere Forklaring paa, for mig at se maa det virke modsat. Men jeg tror i det hele taget, at det lige saa lidt ved denne Lejlighed som ved andre her i Rigsdagen er frugtbart at diskutere, hvor Vælgerne gaar hen. Dette Forslags Opgave er at omsætte Grundskyldsideerne paa praktisk Vis i Lovgivningen, en Opgave, som jeg ikke tror, Retsstatspartiet egner sig til, og som jeg derfor haaber bl. a. mit Parti skal kunne løse.

Jeg kommer til Slutning til det ærede

Medlem Hr. Pinholt. Det ærede Medlem, lagde jeg Mærke til, bebrejdede Talere her, at de havde fremhævet, hvilke Ulykker Ejendomsskylden op gennem Tiderne havde medført. Men hvorfor bebrejder det ærede Medlem Hr. Pinholt andre Talere, at de fremhæver, hvilke Ulykker Ejendomsskylden har fremkaldt? Det er jo det samme, det ærede Medlem altid selv har gjort! Som jeg gjorde opmærksom paa i Gaar, er netop det første, som det ærede Medlem Hr. Pinholt siger, da han i Landbokommissionen skal give Udtryk for sine Tanker, dette, at Ejendomsskylden er arbejdshemmende, at den er hemmende for Produktion og Fremskridt i Landbruget. Ja, men saa maa Konsekvensen deraf dog netop være, at denne Ejendomsskyldlovgivning siden 1903 har haft ulykkelige Følger.

Det ærede Medlem kom derefter ind paa Betragtninger over, i hvilken Grad jeg var en Mester i at bevæge mig paa Grænsen af det virkelige og det uvirkelige. Det kan sikkert heller ikke have nogen større Interesse at uddybe dette, men det ærede Medlems Indlæg i Gaar gav i hvert Fald Indtryk af, at de Udtalelser, jeg har fremsat angaaende det ærede Medlem Hr. Pinholts og det ærede Medlem Hr. Pinstrups tidligere Synspunkter paa Jordspørgsmaalets Omraade, i høj Grad har bevæget sig paa det virkeliges Omraade. Det ærede Medlem Hr. Pinholt havde kun een Indvending at gøre overfor, hvad jeg havde sagt, nemlig denne, at jeg skulde have skjult i min Udtalelse, at Venstre i denne Betænkning havde udtalt, at Bygningsskatter kunde være forsvarlige og rigtige. Nej, det skjulte jeg aldeles ikke; jeg gengav direkte, hvad det ærede Medlem havde sagt i Landbokommissionens Betænkning, at i visse Tilfælde kunde en Bygningsbeskatning være rigtig, nemlig naar den havde Karakteren af en Næringsskat. Men det, som er Kernen i hele dette Spørgsmaal, og som det ærede Medlem jo sikkert nok vil undlade at protestere imod, er det, jeg gjorde gældende i Gaar, at det ærede Medlem i Landbokommissionens Betænkning sammen med det ærede Medlem Hr. Pinstrup har stillet et Forslag, gaaende ud paa, at Kommunerne stilles frit med Hensyn til, om de vil opkræve Bygnings-skyld eller ikke, og endvidere, at Kommunerne ikke alene stilles frit, men at man oven i Købet, hvis Kommunerne benytter sig af Friheden til at opkræve Bygnings-skyld, da sætter meget snævre Grænser for denne Bygnings-skylds Højde, endog saa snævre, at det fastlægges, at dens Promille ikke maa udgøre over mellem en Trediedel